

ՍՈՒՐԲ ԶԱԿՈՒՄ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Երկրորդ Ծաղկաշարդ
13 ՄԱՅԻՍ 2018

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ «ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԳՈՐԾԵՐԸ» ԳԻՐՔԵՆ (23.12.35)

Յաջորդ առաւտօտ կարգ մը հրեաներ իրարութով եկան եւ իրենք զիրենք նզովքի տակ դնելով երդում ըրին չուտել ու չխմել՝ մինչեւ չսպաննեն Պողոսը։ Քառասուն հոգիէն աւելի էին այս երդումը ընողները։ Ասոնք մօտեցան քահանայապետներուն եւ երէցներու եւ ըսին։ «Մենք նզովքի տակ դնելով մենք մեզ երդում ըրինք բան չճաշակել, մինչեւ Պողոսը չսպաննենք։ Դուք ատեանին անունով հազարապետին լուր զրկեցէք որ զայն ձեզի զրկէ, պատճառաբանելով թէ կ'ուզէք իր մասին աւելի ստոյդ տեղեկութիւն ունենալ։ Իսկ մենք պատրաստ կ'ըլլանք արդէն եւ տակաւին հոս չհասած՝ կը սպաննենք զինք»։

Պողոսի քեռորդին այս դաւադրութիւնը իմանալով, եկաւ զօրանոց եւ Պողոսին պատմեց։ Պողոս հարիւրապետներէն մէկը կանչելով ըսաւ. «Այս պատանին հազարապետին տար, որովհետեւ իրեն ըսելիք մը ունի»։ Հազարապետը պատանիին ձեռքէն բռնելով մէկ կողմ տարաւ եւ հարցուց. «Ի՞նչ ունիս ըսելիք»։ Պատանին ըսաւ. «Հրեաներ համաձայնեցան քեզմէ խնդրել որ վաղը Պողոսը Ատեան զրկես, որպէս թէ աւելի մանրակիտ հարցուփորձելու համար զայն։ Բայց մտիկ մի՛ ըներ իրենց. որովհետեւ իրենց մէջէն քառասունէ աւելի մարդիկ իրենք զիրենք նզովքի տակ դնելով երդում ըրած են չուտել ու չխմել՝ մինչեւ չսպաննեն զայն։ Եւ հիմա դարան մտած ու պատրաստ՝ կը սպասեն քու հրամանիդ»։

Հազարապետը պատանին ճամբեց, պատուիրելով. «Ոեւէ մէկու մի՛ ըսեր ինչ որ

ինծի յայտնեցիր»։ Ապա հարիւրապետներէն երկուքը կանչելով ըսաւ. «Երկու հարիւր հետեւակ, եօթանասուն հեծեալ եւ երկու հարիւր տիգաւոր զինուորներ թող պատրաստ ըլլան գիշերուան ժամը իննին դէպի Կեսարիա ճամբայ ելլելու։ Պողոսին համար ալ գրաստ պատրաստեցէք եւ զայն ապահով կերպով Ֆելիքս կառավարիչին հասցուցէք»։ Նամակ մըն ալ գրեց, հետեւալ բովանդակութեամբ.

«Կլօդիոս Լիսիասի կողմէ՝ նորին գերազանցութիւն Ֆելիքս կառավարիչին։ Ողջո՞յն։

«Հրեաներ բռներ կին այս մարդը եւ զինի սպաննելու վրայ էին։ Խմանալով որ հոռմայեցի է, վրայ հասայ եւ զինի ազատեցի։ Ուզեցի գիտնալ թէ ի՞նչ յանցանեն կամ բանտարկութեան արժանի յանցանի մը չունի։ Բայց երբ ինծի իմացուցին թէ հրեաներ դաւ մը լարած են իր կեանին դէմ, զայն իսկոյն բեզի դրկեցի, հրամայելով որ ամբաստանողները բեզի ներկայացնեն իրենց ըսելիքները։ Ո՞ղջ եղիր»։

Հազարապետին հրամանին համաձայն, հետեւակ զինուորները առին Պողոսը եւ գիշերով Անտիպատրիս փոխադրեցին, եւ յաջորդ օրը զայն իրենց ընկերացող հեծեալներուն յանձնելով, իրենք զօրանոց վերադարձան։ Հեծեալները Կեսարիա հասան եւ նամակը կառավարիչին տալով Պողոսն ալ անոր ներկայացուցին։ Կառավարիչը նամակը կարդաց եւ Պողոսին հարցուց թէ

Կայսրութեան ո՞ր նահանգէն է. եւ հասկնալէ ետք թէ Կիլիկիայէն է, ըսաւ. «Երբ որ քեզ ամբաստանողները գան՝ կը լսեմ քեզ»: Եւ հրամայեց որ զայն Հերովդէսի ապարանքին մէջ պահեն:

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ

ՅՈՎՃԱՆՆԻՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ

ԸՆԴԱՆՐԱԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՆԱՄԱԿԻՆ
(5.13-21)

Ասիկա գրեցի ձեզի, Աստուծոյ Որդիին հաւատացողներուդ, որպէսզի գիտակցիք՝ թէ յաւիտենական կեանք ունիք: Ուստի

համարձակ կերպով կը գիմենք Աստուծոյ, այն կերպով կստահութեամբ, որ երբ իր կամքին համաձայն բան մը խնդրենք՝ կը լսէ մեզի: Եւ երբ գիտենք թէ մեր խնդրանքները կը լսէ, գիտենք նաեւ թէ պիտի ստանանք ինչ որ կը խնդրենք իրմէ:

Երբ տեսնես, թէ հաւատացեալներէն մին գործեց մեղք մը, որ մահացու չէ,

աղօթէ Աստուծոյ՝ որ կեանք տայ անոր: Ասիկա կըսեմ միայն անոնց համար, որոնց մեղքերը մահացու չեն, որովհետեւ մահացու մեղքեր ալ կան, որոնց համար չեմ ըսեր՝ որ աղօթէք: Ամէն անիրաւութիւն մեղք է, բայց ամէն մեղք մահացու չէ:

Գիտենք, թէ ով որ Աստուծմէ ծնած է՝ չի մեղանչեր, այլ Աստուծոյ ծնունդը՝ Քրիստոս, կը պահպանէ զայն եւ չարը անոր չի մօտենար: Թէպէտ ամբողջ աշխարհը չարին ենթակայ ըլլայ, մենք գիտենք՝ թէ Աստուծմէ ենք: Եւ գիտենք, թէ Աստուծոյ

Որդին եկաւ ու բացաւ մեր միտքերը, որպէսզի ճանչնանք ճշմարիտ Աստուծը: Մենք միացած ենք ճշմարիտ Աստուծոյ եւ անոր Որդոյն Յիսուս Քրիստոսի: Ա՛ն

է ճշմարիտ Աստուծը եւ յաւիտենական կեանքը:

Որդեակներս, դուք ձեզ կուռքերէ հեռու պահեցէք:

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ

ԸՍ ՅՈՎՃԱՆՆԻՍԻ

(12.12-23)

Յաջորդ օր ժողովուրդի մեծ բազմութիւն մը, որ զատկի տօնին առիթով երուսաղէմ եկած էր, երբ լսեց թէ Յիսուս երուսաղէմ կու գայ, արմաւենիի ճիւղեր առաւ եւ Յիսուսը դիմաւորելու ելաւ, բարձրածայն աղաղակելով.

«Ովսաննա՝,

օրինեալ ըլլայ ան որ կու գայ Տիրոց անունով, Խրայէլի թագաւորը»:

Յիսուս էշ մը գտնելով նստաւ անոր վրայ, ինչպէս որ Սուրբ Գիրքերուն մէջ գրուած է.

«Մի՛ վախնար, ո՛վ երուսաղէմ, Սիոնի՛ աղջիկ, որովհետեւ թագաւորդ լեզի կու գայ իշու մը աւանակին վրայ նստած»:

Յիսուսի աշակերտները այս բոլորը չհասկցան ատենին, բայց երբ Յիսուս փառաւորուեցաւ՝ այն ատեն յիշեցին թէ այս կատարուածները Յիսուսի համար գրուած էին եւ իրենք այդ գրուածն էր որ կատարեցին: Բոլորն ալ կը վկայէին թէ Յիսուս Ղազարոսը կանչեց գերեզմանէն եւ զայն մեռեներէն յարուցանեց: Այս իսկ պատճառով երուսաղէմ գտնուողները բոլորն ալ զինք գիմաւորելու ելան, որովհետեւ լսած էին թէ ի՛նչպէս ան յարութեան հրաշքը գործած էր: Իսկ փարիսեցիները իրարու կըսէին. «Կը տեսնէ՞ք որ բան մըն ալ չէք կրնար ընել. ահա ամբողջ աշխարհը իրեն կը հետեւի»:

Տօնին առիթով կարգ մը յոյներ ալ եկած էին երուսաղէմ՝ Աստուծոյ երկրպագելու: Անոնք մօտեցան Փիլիպպոսի, որ Գալիլիայի Բեթսայիդա քաղաքէն էր, եւ աղաչելով ըսին. «Տէ՛ր, կ'ուզենք Յիսուսը տեսնել»: Փիլիպպոս, եկաւ Անդրէասին ըսաւ եւ երկուքը միասին Յիսուսի ներկայացուցին անոնց խնդրանքը: Յիսուս պատասխանեց. «Ահա մարդու Որդիին փառաւորուելու ժամը հասաւ»: